

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luennot alkavat sunnuntaina syyskuun 23 p:nä klo 12 päivällä Suomalaisella Realilyseolla, Vladimirink. 8-10. Aihe: *Tolstoin oppi*.

Helsingin kysymysiltoja ei toistaiseksi pidetä.

Ruusu-Risti-koti aiotaan perustaa Helsinkiin yksin eläviä ruusu-ristiläisiä varten. Asianharrastajia pyydetään kokoutumaan Kulmakoululle, Konstantinink. 33, sunnuntaina syyskuun 30 p:nä k:lo ½ 3 i. p.

Ruusu-Ristin jäsenille huomautetaan, että lokakuun uhrilahjat voidaan taas antaa tai lähettää R. R:n johtajalle, os. Hyvinkää, Pilpala.

Kulmakoulun avajaiset olivat maanantaina syyskuun 3 p:nä k:lo 2 i. p. Avajaispuheessaan koulun rehtori, maisteri Yrjö Eloniemi, teki selkoa siitä uudesta Kouluylivaltuutuksen hyväksymästä aineesta, sielun terveysopista, jonka käytännöllinen vaikutus tulee tuntumaan koko kouluelämässä, kaikessa opetuksessa ja joka luokalla, vaikkei siitä mitään varsinaista kurssilukua suoritetaakaan. Tämä on vuorisaarnan ihanteiden asettaminen oppilaiden eteen ja niihin luokka luokalta syventäminen sekä Jeesuksen käskyjen seuraaminen jokapäiväisessä elämässä. Saatiin myös kuulla koulun kaunis aamulaulu, jonka prof. Erkki Melartin on säveltänyt näyttelijä Jussi Snellmanin „Isä meidän“ tulkintaan ja jonka sanat kuuluvat:

Oi Isä meidän, Isä taivahissa,
Sun nimes pyhä, pyhä olkohon!
Maan päällä, syvyyksissä, korkeuksissa
Sun tahtos yksin tapahtuva on.
Suo sieluillemme virvoittava manna
ja tahrat tuntojemme pyyhi pois,
oi Isä, syntimme sa anteeksi anna,
kuin mekin veljelle, mi velkaa ois.

Oi Isä, lankeemasta meidät estä,
meit' ahdingoissa auta voittamaan,
ei liikaa koetusta lapses kestä,
pahasta päästä meidät aikanaan.
Oi, itse oomme haihtuvaista unta,
me turvaudumme Sinuun, totuuteen.
On kunnia ja voima, valtakunta

vain Sinun yksin iankaikkiseen.

Laulun esitti prof. Melartinin säestämänä koulun laulunopettaja neiti Piippa Heliö; koska lapset eivät tietenkään sitä vielä osanneet. Virsiä laulettiin myös yhteisesti ja pieni juhla oli kauttaaltaan kohottavan tunnelmallinen. Uusi koulurakennus on vielä keskeneräinen ja alkava koulu sijaitsee tilapäisesti oman talonsa eräässä entisessä avarassa ja kauniissa yksityishuoneustossa. Kaikesta tulvehti vastaan se rakkauden ja uhrautuvaisuuden henki, joka tätä uutta yritystä elähyttää, ja ruusu-ristiläiset vanhemmat rientänevät kilvan asettamaan lapsiaan Kulmakouluun. Oppilaiden lukumäärä oli avajaisissa 42.

Tähden järjestön pää, Mr. Krishnamurti, jonka piti käydä Suomessa syyskuun alussa, ei saapunutkaan ollenkaan Skandinavian maihin.

Mrs. Annie Besant sairastui saavuttuaan Englantiin, joten hän ei voinutkaan pitää tavallisia sunnuntailuentojaan Lontoossa, kertoo The Canadian Theosophist.

Teosofisen Seuran presidentiksi on seitsemäksi vuodeksi uudestaan valittu tohtori Annie Besant. Vaali oli itse asiassa yksimielinen, muutamia ääniä lukuunottamatta, mutta huomattava ja hämmästyttävä seikka on, että ainoastaan puolet jäsenistä otti osaa äänestykseen (49,36 % koko jäsenluvusta). Tuntuu siltä, kuin T. S:n jäsenet eivät kaikki harrastaisi uusia suuntia ja menetelmiä, vaikka kunnioituksesta vanhaa, ansiokasta ja kuuluisaa presidenttiään kohtaan eivät tahdo sekaantua asiain menoon.

Leo Tolstoin syntymästä oli viime elokuun 28 p:nä kulunut 100 vuotta. Hänen muistokseen meidänkin sanomalehtemme julkaisivat mielelmiään ja arvostelujaan, ja ainakin se kirjoitus, joka sattui toimituksen käsiin, oli kuvaava nykyhetken psykologiselle asenteelle. Leo Tolstoi tunnustetaan empimättä suureksi kirjailijaksi, mutta uskonnollisena totuuden etsijänä ja löytäjänä hänen pätevyyttään epäillään. Tahdotaan mielellään kaikenlaisiin tosiseikkoihin nojautumalla paljastaa, kuinka rauhaton ja rikkirevitty hänen oma sielunsa oli, kuinka täynnä ristiriitaa hänen oma personallinen elämänsä. Tämä on todella ikäänkuin pitäisi kiinnittää huomio tummiin pilkkuihin auringosta puhuttaessa. Omassa sisässään Tolstoi eli rikkomattomassa rauhassa ja näkemyksessä ja hänen henkensä kirkas valo levisi ja leviää yhä hänen kirjojensa ja kirjoitustensa kautta. Tietysti hän esittäessään kirjassa jotain kysymystä periaatteellisesti puhui jyrkemmin kuin hän itsekään jossain yksityistapauksessa olisi käytännössä menetellyt. Esimerkkinä siitä on hänen oppinsa ruumiillisesta työstä.

Kirjoissaan hän tuntuu pitävän sitä jotakuinkin ainoana pelastuskeinona aikansa kulttuuri-ihmisille. Mutta yksityiskirjeessä eräälle ystävälleen hän nimenomaan kerran sanoi: „Ja piru vieköön koko ruumiillisen työn, jos se vieroittaa sydäntämme ihmisistä, sen sijaan että se lähentäisi meitä heihin; parempi silloin olisi buddhalaisen tavalla kulkea ympäri kerjäämässä, kuppi kädessä“. Tolstoi tiesi selvästi, että rakkaus, todellinen jumalallis-inhimillinen, sydämellinen rakkaus oli elämän sisin laki. Hän yritti muodollisesti näyttää, millä tavalla rakkaus olisi toteutettavissa elämässä, mutta ei hän käytännössä koskaan unohtanut, että muoto sittenkin saattoi kuolettaa ja että henki oli ainoa, joka eläväksi teki. Hän oli löytänyt „keskipisteen“ ja eli niin ollen rauhassa.

Toivo Uuskallio, jonka viestin Brasiliasta julkaisemme tässä lehdessä, kirjoittaa P.E:lle yksityisen kirjeen, jonka hän lopettaa seuraavasti: „Minulla on rakkaita muistoja Ruusu-Risti-piiristä. Tunsin siellä heimoutta. Lähetän oheellisena pienen lastun ”Ruusu-Risti“-lehdelle. Julkaiskaa se, jos se sen ansaitsee. Hauskaa olisi saada lehtennekin. Jumalan siunausta työllemme ja rauhaa totuudessa. Tervehtikää ystäviä siellä! Veljen terveisin Toivo Uuskallio.“

Rauhan asia voittaa alaa ihmisten mielissä. Valtiomiehetkin yrittävät parastaan. Siitä on todistuksena Kansojen Liitto ja äskeinen Kellogg-sopimuksen allekirjoittaminen sotien ehkäisemiseksi. Älkäämme kuitenkaan koskaan unohtako, että kansojen rauha ei riipu papereista ja allekirjoituksista, vaan kansojen ja yksilöiden rauhantahdosta. Siksi yhtämittäinen työ rauhan aatteen puolesta on välttämätön siihen saakka, kunnes kaikki ihmiset elävät Kristuksessa, s. o. korkeammassa minässään.

Mrs. Alice Cleather, jonka muistelmia H. P. Blavatskystä tässä aikakauskirjassa julkaistaan; asuu nykyään Pekingissä Kiinassa. Hän on ottanut pansiin, s. o. tullut buddhalaiseksi, kuten H. P. Blavatsky aikoinaan, ja Pekingissä joutunut kosketukseen Tashi Laaman ja hänen seurueensa kanssa. Tashi Laama on, kuten tunnettu, pohjois-buddhalaisen uskontokunnan sisäinen eli henkinen pää, – toisin sanoen miltei koko Aasian uskonnollinen johtaja. Hänen varsinainen kotipaikkansa on Tibetissä, mutta v. 1924 hän ”pakeni” Kiinaan. Ruotsalainen tutkimusretkeilijä Sven Hedin pääsi aikoinaan Tibetinmatkallaan Tashi Laaman puheille ja kertoi matkakirjassaan, minkä unohtumattoman, syvällisen ja jalon vaikutuksen tuo tibetiläinen pyhimys häneen teki. Kun nyt Mrs. Cleather Pekingissä julkaisi uuden, alkuperäisen kanssa yhtäpitävän painoksen H. P. Blavatskyn ”Hiljaisuuden Äänestä” oli hänen

onni saada omakätinen alkusana tibetinkielellä Tashi Laamalta tähän kirjaseen. "Hiljaisuuden Ääni" on täten tunnustettu oikeaksi pohjoisbuddhalaisen sydämenopin esitykseksi, ja saatamme odottaa, että buddhalainen Aasia vähitellen tutustuu madame Blavatskyn teosofiseen sanomaan. H. P. B. sanoikin, että Tashi Laama on aina läheisessä yhteydessä Mestarein kanssa.

Kuka tuo totuuden, Krishnamurtin puhe Ommenissa 1927, josta mainitsimme "Tien varrelta" osastossamme viime tammikuussa – viittaamme lukijoitamme siihen – on nyt julkaistu suomeksi Teosofin heinä-elokuun vihossa. Hänen v. 1926 samassa paikassa pitämänsä "leiripuheet" on myös julkaistu englanniksi nimeltä *The Pool of Wisdom* (Viisauden lammikko). Olemme niihinkin tutustuneet, ja ilomme on todeta, että Krishnamurti on kehitymässä itsenäiseksi ihmiseksi henkisessä merkityksessä. Älyllistä nerokkuutta ei hänessä ei ole, mutta hän on rehellisesti koettanut taistella itsensä vapaaksi kasvatuksen ja ympäristön takomista kahleista, ja mitä voi nuorelta totuuden etsijältä enemmän vaatia? Hän on tehnyt henkisiä kokemuksia ja "nähty Mestarin" – joka itse asiassa on arvokkaampi kokemus, kuin jos hän vain olisi tutustunut johonkin personalliseen Mestariin, – ja nyt hän, ollen täynnä tätä henkisen näkemyksen runsautta, tahtoo jakaa onneaan toisillekin. Jos hän olisi samassa asemassa maailmassa kuin muut elämäntyöhön astuvat nuoret, saisi hän varmaan kauan taistella olemassaolosta, ennenkuin voittaisi tunnustusta kirjailijana tai suorasanaaisena runoilijana, – siksi vähän omintakeisuutta on ainakin vielä hänen kirjallisessa esiintymisessään. Sitä vastoin hän ehkä pikemmin onnistuisi puhujana. Leiripuheista päättäen hänen puheensa sujuu helppotajuisena ja miellyttävänä, ja sointuisan äänen sekä selvän lausunnan kannattamana se epäilemättä tempaa kuulijat mukaansa. Sitä vastoin ei ole eduksi painattaa sanasta sanaan tuommoisia tilapäispuheita. Niissä toistuu sama ajatus yhtämittaam ja sama asia kuvataan liian monissa rinnakkaissanoissa ja -lauseissa. Mutta Krishnamurti ei ole samassa asemassa kuin kaikki tämän maailman suuret sielut yleensä ovat olleet. Hänellä on nyt jo ympäri maailmaa valmis joukko, joka kantaa hänet käsillään. Siinä on hänen voimansa ja hänen arvovaltansa. Jos hän näyttäytyy todella suureksi, on eduksi hänen asialleen, että hänellä on valmiita ystäviä. Mutta jos hän ei osoittaudu olevansa häneen kohdistettujen toiveiden tasalla, on vahinko hänen asialleen sitä suurempi. Toivokaamme parasta. Maailmassa on niin paljon

pientä ja itsekästä, että olisi ihanaa nähdä jotakin epäitsekästä, viisasta ja hyvää. Ja ken elää, hän näkee.

Mrs. Besant tutustui viime keväänä uuteen jumalpersoonaan. Mr. Leadbeater vakuuttaa kyllä, että ainakin hän tiesi nuo asiat jo aikoja sitten, mutta oudolta tuntuu, ettei kumpikaan noista teosofisista tietäjistä hiiskunut ennen sanaakaan asiasta. Tämä uusi jumalpersoonaa on Neitsyt Maaria. Mrs. Besant sai onnen keskustella tämän taivaallisen olennon kanssa ja sai häneltä käskyn aloittaa työtä naisen ja äidin aseman ja käsitteen kohottamiseksi. Mrs. Besant sai samalla tietää, että neitsyt Maaria oli valinnut nuoren hindulaisen naisen maalliseksi edustajakseen. Tämä on tohtori G. S. Arundalen kaunis rouva Rukhmini Arundale, joka pari vuotta sitten miehensä kanssa kävi Helsingissä. Rouva Arundale tunnetaan nyt Rukhmini Devi-nimellä. (Deevi merkitsee jumalatar.) On perustettu aikakauskirja nimeltä *The World-Mother* (Maailman äiti), ja Mrs. Besant kertoo kesäkuun Theosophistissa sen ensimmäisen numeron kuvista ja kirjoituksista. Seuraava rukous Maailman äidille on otettu käytäntöön: "Kumarramme kunnioittaen ja palvoen mahtavalle ja kunniakkaalle hierarkialle, maailman sisäiselle hallitukselle; ja sen erinomaiselle jalokivelle, meren tähdelle, maailman äidille."

(Ruusu-Risti 1928 Syyskuu N:o 7, s. 251-254)